

Συμβίωση, Υγεία, Ψύλλοι, τσιμπούρια, ακάρεα, ψείρες, ταινίες ή άλλα παράσιτα; Ποτέ ξανά!

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Photo courtesy of Carlo Raciti | www.carloraciti.com

Έφτασε η άνοιξη και πλέον η ανάγκη εφαρμογής τακτικών αποπαρασιτώσεων στους τετράποδους γίνεται ακόμα πιο επιτακτική.

Οι υψηλές θερμοκρασίες που επικρατούν στη χώρα μας ευνοούν τη μετάδοση των παρασίτων. Γι' αυτό οι αποπαρασιτώσεις είναι καλό να γίνονται καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου. Με τον ερχομό της Άνοιξης και την άνοδο της θερμοκρασίας, η ανάγκη εφαρμογής τακτικών αποπαρασιτώσεων στα κατοικίδια μας γίνεται

ακόμα πιο επιτακτική.

Τα παράσιτα είναι οργανισμοί που ζουν σε στενή επαφή με τον ξενιστή τους. Στην πορεία της συμβίωσης αυτής, τα παράσιτα ωφελούνται, ενώ ο ξενιστής βλάπτεται. Στο σκύλο και στη γάτα συναντάμε δύο κατηγορίες παρασίτων, τα εξωπαράσιτα, όπως οι ψύλλοι και τα τσιμπούρια, που βρίσκονται στην επιφάνεια του δέρματος ή κάτω από αυτό, και τα ενδοπαράσιτα, που παρασιτούν συνήθως στον εντερικό σωλήνα, όπως οι ταινίες, αλλά και στο αναπνευστικό σύστημα ή ακόμα και στην καρδιά, όπως το παράσιτο που ονομάζεται διροφιλάρια.

Αντιμετωπίζοντας τα εξωπαράσιτα

Οι συνηθέστερες εξωπαρασιτώσεις του σκύλου και της γάτας προκαλούνται από τους ψύλλους και τους κρότωνα (τσιμπούρια), ενώ σπανιότερα συναντώνται διάφορα ακάρεα ή ψείρες. Οι επιπτώσεις ποικίλλουν και μπορεί να κυμαίνονται από μια απλή ενόχληση, όπως η φαγούρα που προκαλούν συνήθως οι ψύλλοι, μέχρι σοβαρά προβλήματα και μετάδοση μολυσματικών ασθενειών, όπως η ερλιχίωση, η οποία μεταδίδεται στους σκύλους από τα τσιμπούρια.

Για την προστασία του σκύλου και της γάτας μας κυκλοφορούν στο εμπόριο πολλά σκευάσματα, σε διαφορετικές μορφές, όπως αμπούλες (spot-on), σπρέι, αντιπαρασιτικά περιλαίμια και σκόνες. Ανάλογα σκευάσματα που προορίζονται για ανθρώπους πρέπει να αποφεύγονται, επειδή αφενός δεν είναι εξίσου αποτελεσματικά σε ζώα, αφετέρου ενδέχεται να είναι τοξικά για τους μικρούς μας φίλους.

Πώς χορηγούμε την εξωπαρασιτοκτόνο αγωγή;

- Όταν εφαρμόζουμε αγωγή με spot-on ή σπρέι, **δεν πρέπει να κάνουμε μπάνιο στο κατοικίδιό μας 2 - 3 ημέρες πριν και μετά την εφαρμογή**, επειδή η δραστική ουσία χρησιμοποιεί τη λιπαρότητα του δέρματος για να δράσει και να καλύψει όλη την επιφάνεια του σώματός του.
- Η ένσταξη του spot-on θα πρέπει να γίνεται **ακριβώς στο δέρμα (και όχι στις τρίχες)**, σε 2 - 3 σημεία κατά μήκος της ράχης, ανάμεσα στις ωμοπλάτες και στη βάση της ουράς. Ιδανικά, προετοιμάζουμε τα σημεία που θα εφαρμόσουμε τις σταγόνες κουρεύοντας μια μικρή περιοχή λίγων εκατοστών.
- Δεν διστάζουμε να επικοινωνήσουμε με τον κτηνίατρο προκειμένου να διαλέξουμε **το κατάλληλο spot-on**, ανάλογα με το είδος και το σωματικό

βάρος του ζώου.

- Σε νεαρά σκυλάκια και γατάκια προτιμάμε να χρησιμοποιούμε σπρέι. Φροντίζουμε να βρέξουμε πολύ καλά όλο το σώμα, αποφεύγοντας την περιοχή των ματιών.
- Κατά την εφαρμογή πρέπει να παίρνουμε όλες τις **απαραίτητες προφυλάξεις (γάντια, αεριζόμενος χώρος κ.λπ.)**. Τα παιδιά καλό είναι να έρχονται σε επαφή με το σκυλάκι ή το γατάκι λίγες ώρες μετά, όταν θα έχει απορροφηθεί και στεγνώσει το φάρμακο.
- Το **αντιπαρασιτικό περιλαίμιο πρέπει να είναι σε καλή επαφή με το τρίχωμα του ζώου**, ώστε η δραστική ουσία να διαχέεται σε όλο το σώμα του. Επίσης πρέπει να το αφαιρούμε όταν θέλουμε να πλύνουμε το ζωάκι μας, ώστε αυτό να μην αποδυναμώνεται.

Η ένσταξη του spot-on θα πρέπει να γίνεται ακριβώς στο δέρμα (και όχι στις τρίχες). Ιδανικά, προετοιμάζουμε τα σημεία που θα εφαρμόσουμε τις σταγόνες κουρεύοντας μια μικρή περιοχή λίγων εκατοστών.

(Photo courtesy of Carlo Raciti | www.carloraciti.com)

Τι πρέπει να προσέξουμε κατά τη χορήγηση;

- Τα αντιπαρασιτικά **προϊόντα που περιέχουν περμεθρίνες** και προορίζονται για τους σκύλους είναι εξαιρετικά **επικίνδυνα για τις γάτες**.
- Ορισμένα αντιπαρασιτικά προϊόντα για το σκύλο έχουν και απωθητική δράση για τις σκνίπες, και έτσι βοηθούν στην **πρόληψη της λεισμανίωσης**.
- Η **θεραπεία** μιας εξωπαρασίτωσης δεν είναι πάντα η ίδια με την **πρόληψη**

της.Ανάλογα με το πρόβλημα, ο κτηνίατρος θα κάνει τις απαραίτητες εξετάσεις για να ταυτοποιήσει το παράσιτο και να επιλέξει το σκεύασμα και τη συχνότητα με την οποία πρέπει να το εφαρμόσουμε στο ζώακι μας.

- Οι αντιπαρασιτικές αγωγές για τα εξωπαράσιτα πρέπει να γίνονται κάθε 1 – 1,5 μήνα, ανάλογα με το σκεύασμα, και πρέπει επίσης να πραγματοποιούνται ακόμα και όταν το σκυλάκι ή το γατάκι μας ζει **αποκλειστικά μέσα στο σπίτι**. Ο λόγος είναι ότι κάποια από τα παράσιτα αυτά μπορούμε να τα μεταφέρουμε εμείς στο χώρο που ζούμε, με τα ρούχα και τα παπούτσια μας.
- Αν βρούμε τσιμπούρι πάνω στο σκυλάκι μας, **πρέπει να ενημερώσουμε τον κτηνίατρό μας**, ώστε να μας εξηγήσει πώς θα το αφαιρέσουμε αλλά και για να προγραμματίσουμε μια ορολογική εξέταση για την ερλιχίωση λίγο καιρό αργότερα.

Αντιμετωπίζοντας τα ενδοπαράσιτα

Προσβάλλουν το σκύλο και τη γάτα, είναι συνήθως παράσιτα του πεπτικού συστήματος και η παρασίτωση από αυτά μπορεί να είναι ασυμπτωματική ή να προκαλεί προβλήματα όπως διάρροια, κακή θρέψη ή ακόμα και αναιμία.

Συχνά, ένα σκυλάκι ή γατάκι με εντερική παρασίτωση παρουσιάζει διάρροια, έχει διογκωμένη κοιλιά, κνησμό στην περιοχή του πρωκτού, ενώ δεν είναι σπάνιο να παρατηρήσουμε παράσιτα (που μοιάζουν με κόκκους ρυζιού ή με μακαρόνια) στα κόπρανα ή στον εμετό του.

Χάπια ή αμπούλες;

Η προληπτική αγωγή για τα παράσιτα του εντέρου γίνεται συνήθως με χάπια, τα οποία χορηγούνται κάθε 3 – 6 μήνες, ανάλογα με το φάρμακο, ενώ αν έχουμε ήδη διαπιστώσει παράσιτα στα κόπρανα του κατοικιδίου μας, καλό είναι να επισκεφτούμε τον κτηνίατρο, προκειμένου να εξετάσει τον μικρό μας φίλο και να μας συστήσει κάποιο ειδικό θεραπευτικό σχήμα.

Στο εμπόριο κυκλοφορεί ποικιλία σκευασμάτων ανάλογα με το σωματικό βάρος του κατοικιδίου μας. Πολλά από αυτά έχουν ευχάριστη γεύση και είναι έτσι εύκολα στη χορήγησή τους.

Αν, παρ' όλα αυτά, δυσκολευόμαστε να χορηγήσουμε χάπια στο ζώακι μας, στην αγορά υπάρχουν επίσης spot-on σκευάσματα (αμπούλες) με αντιπαρασιτική δράση τόσο για τα εξωπαράσιτα όσο και για τα ενδοπαράσιτα. Τα φάρμακα αυτά δρουν συστηματικά, επειδή απορροφούνται από το δέρμα στο σημείο που τα εφαρμόζουμε.

Η διροφιλάρια του Βορρά

Στα ενδοπαράσιτα ανήκει και η *Dirofilaria immitis*, ένα νηματώδες που μεταδίδεται από τα κουνούπια και παρασιτεί στην καρδιά και την πνευμονική αρτηρία του σκύλου και σπανιότερα της γάτας. Το παράσιτο αυτό απαντάται συχνότερα στη Μακεδονία και τη Θράκη. Για την πρόληψη της διροφιλαρίωσης υπάρχουν φάρμακα τα οποία χορηγούνται κάθε μήνα, στο πλαίσιο της συνηθισμένης αντιπαρασιτικής αγωγής. Η έναρξη της προληπτικής αγωγής για τη διροφιλαρίωση θα πρέπει να γίνεται αφού αποκλείσουμε το ενδεχόμενο το ζώακι μας να έχει ήδη προσβληθεί από το παράσιτο.

Κολλάει;

Κάποια παράσιτα προσβάλλουν και τους ανθρώπους, ενώ πολλές φορές τα κατοικίδιά μας έχουν παράσιτα (και τα μεταδίδουν) χωρίς να εμφανίζουν συμπτώματα. Εφαρμόζοντας τακτικές αποπαρασιτώσεις, δεν προστατεύουμε μόνο τους μικρούς μας φίλους αλλά και την οικογένειά μας.

Από την κτηνίατρο Φέη Ζερβουδάκη

Πηγή: trihs.gr